

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 1905 Sc. 1931.

Din istoria bisericii creștine.

CONCURS.

Divinitatea lui Iisus Christos.

De: C. Rudnăan

Pentru conferirea unei burse de 2000 (douămii) Lei din „fondul învățătorului George Cătană și a soției sale Ruja din Valeadeni”, pentru anul școlar 1931/1932, se publică concurs cu termen de 30 zile dela data de mai jos.

Petenții trebuie să întrunească următoarele condițiuni respective să producă pe lângă cerere actele de mai jos.

1. Să fie fii ai Eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului.
2. Să producă estras de botez;
3. Certificat de moralitate dela oficiul parohial concernent;
4. Certificat de paupertate;
5. Certificat școlar.

Spre orientare se comunică, că pot concura la această bursă elevii dela școalele normale de învățători, școalele pedagogice superioare și universități, secția unde se pregătesc profesorii pentru școalele normale, fiind preferați copiii de învățători români ortodoxi din Eparhie.

Caransebeș din ședința Consiliului eparhial ținută în 6 Octomvrie 1931.

Episcopul diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Dogma fundamentală a creștinismului e divinitatea lui Iisus Christos. Dogma creștină a ortodoxiei ne învață, că Fiul lui Dumnezeu a luat chip de om și a venit pe pământ ca să mântuiască neamul omenesc de păcate. Faptul acesta istoric, e de-o importanță covârșitoare în istoria bisericii creștine. Divinitatea Mântuitorului Iisus Christos, e esența însăși a creștinismului.

Sfânta Biserică, ne învață în termeni foarte elocvenți, și ne luminează acest adevăr atât de sublim.

Sfânta Biserică a luptat în trecut cu ereticii și luptă și azi contra sectarilor, adică a acelor oameni cari sunt lipsiți de orientare creștină și abătuți cu totul dela învățăturile religiei creștine.*)

Din timpurile cele mai vechi s'a abătut dela religia creștină și un diacon rătăcit, cu numele *Arie*, și după numele lui ereticii cari i-au urmat învăătura s'au numit *ariani*, iar învăătura lui **arianism**.

Arie, un simplu diacon al bisericii din Alexandria, care de 2 ori a fost excomunicat de patriarhul său pentru că s'a abătut dela învăătura creștină, n'a putut să se astâmpere nicidecum. în 313 își recunoaște greșala și i-s'a dat conducerea bisericii din Alexandria; cu toate acestea începe să lățească o nouă învățătură și bazat pe imaginația lui face o „*exegeză santezistă*”.

Arie spune, că Fiul lui Dumnezeu „Cuvântul” (*Logosul*) adică Mântuitorul Nostru Iisus Christos, nu-i egal cu Tatăl (n'ar fi de una și aceeași ființă cu El), e numai o creatură a

*) Evident aceasta nu este o definiție a ereticilor și sectarilor. N. Red.

Tatălui, prin urmare mai mic ca Tatăl, și mărginit în cunoștința sa. El spune mai departe, că Dumnezeu e mai mare, mai sublim decât să poată intra în raport direct cu lumea, El s'a servit de un intermediar care-i Iisus Christos, dar „Fiul“ Iisus Christos, nu-i de-o substanță cu Tatăl, El a fost creat, spune Arie, **din nimic**. Fiul, e o creatură a Tatălui înainte de lume, *dar nu-i etern*, El a putut să săvârșească răul, dar a fost bun, de aceea Dumnezeu l-a învrednicit cu numele de „Fiu“, și l-a pus deasupra creaturilor

Aceste învățături greșite Arie a căutat să le justifice cu câteva citate din Sfânta Scriptură. Evident, că exegeza lui Arie e o mistificare a adevărului creștin, o filosofie rătăcită, el a căutat numai câteva citate din Sfânta Scriptură, neținând seamă de sensul real și biblic al lor. Tot așa fac și sectarii în zilele noastre, spun câteva citate, le comentează fără o știință teologică deosebită și persistă în erorile lor fără să se abată...

Patriarhul Alexandriei a căutat să-l aducă la calea cea bună, arătându-i adevărul, lămurindu-l cu Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție, dar Arie a rămas mai departe în rătăcire; atunci a fost îndepărtat din sânul comunității creștine.

Arie s'a dus la Eusebiu din Nicomedia, un prieten al său, cu ajutorul acestuia a început să organizeze o mișcare religioasă revoluționară și să lătească învățăturile sale rătăcite atât în Orient cât și în Occident.

Mai târziu Arie călători în Egipt, unde a început să-și popularizeze ideile și unde a putut obține un succes mai mare, datorită oamenilor incuți, slabi, în mare parte mineri, morari, -- ei au adoptat învățătura lui Arie. Din Egipt arianismul s'a lățit în Siria, Asia Mică. Împăratul Constantin cel mare, care în 314 câștigă războiul contra lui Liciniu, deveni stăpânul întregului imperiu. La început împăratul nu-și dădu seama de pericolul ce amenință creștinismul, mai târziu văzu că Arie periclitează învățătura creștină, împăratul crezu că e vorba de 2 școli teologice, cari discută — imediat ce s'a convins de ideile rătăcite ale lui Arie, a început să fie neliniștit și mânat de un gând profund s'a du la patriarhul Alexandriei ca să-l consulte. S'a ținut un sinod sub conducerea lui Osius la Alexandria, erezia lui Arie fu condamnată, Arie nu s'a supus, lupta a început să continue.

Împăratul Constantin a convocat un sinod la *Nicea*, care-i și primul sinod ecumenic, la 325. S'au adunat 318 episcopi, cari au examinat în amănunt învățătura greșită a lui Arie și după lungi discuții au întărit învățătura cea adevărată

și dreaptă pe baza Sfintei scripturi și Sfintei Tradițiuni, prin următoarele hotărâri: „*că Iisus Christos este Fiul lui Dumnezeu, Tatăl; mai înainte de toți vecii, iară nu făcut, și de o ființă cu Tatăl, prin carele toate s'au făcut*“.

S'a făcut simbolul credinței, care a fost sămnat de toți apiscopii, afară de Arie și încă 2 episcopi. Toți trei aceștia au fost condamnați de Sinod și din ordinul împăratului exilați în Iliria.

Sinodul din Nicea, a *condamnat definitiv* învățătura greșită a lui Arie. Tot acest sinod a mai adus și 20 de canoane (legi bisericești).

Eusebiu din Nicomedia, prietenul lui Arie, a semnat numai de formă simbolul credinței, el în secret a început să-i vorbească Constanței, surorii împăratului că Arie e nevinovat și ca să intervină pe lângă împărat să-l elibereze din exil. Constanța a început să intervină pe lângă împărat, el repede se convinge și la dorința surorii sale îl aduce pe Arie.

Arie, naintea împăratului semnează în mod ipocrit o formulă asemănătoare Simbolului de credință ortodox. Atanasie, urmașul lui Alexandru, patriarhul, a primit ordin să se împace cu Arie, să-l reprimească în sînul ortodoxismului — *dar patriarhul n'a voit*, atunci împăratul s'a izbit adânc de energia plină de virtute creștinească a lui Atanasie, care cu toate amenințările făcute de împărat, a rămas neînduplecat. Patriarhul Atanasie n'a admis nici un compromis.

Din cauza rezistenței sale, patriarhul a devenit obiectul unor îndelungate calomnii; l-au calomniat pe Atanasie spunând arienii împăratului, că Atanasie e un politician de prima forță, e foarte periculos pentru stat, că el oprește importul grâului din Egipt la Constantinopol. Împăratul exilă pe Atanasie, dădu ordin ca Arie să-și continue învățătura. Patriarhul a protestat din nou și l-a rugat pe Tatăl ceresc să se milostivească de creștinii adânc maltratați de arienii... atunci s'a văzut o minune dumnezeiască: rugăciunea patriarhului a fost ascultată de Bunul Dumnezeu, ocărmuitorul adevărat al lumii, care n'a lăsat să triumfe nedreptatea... a scutit Biserica creștinilor de furia ereticilor...

Istoricii *Socrate* și *Sozomen*, ne descriu, în cuvinte pline de emoție, cum atunci când arienii voiau să între cu triumf în oraș — de odată au trebuit să se împrăștie și să fugă prin toate ascunzișurile pământului de furia ce s'a deslănțuit asupra lor...

La 336 muri împăratul Constantin și după el urmă fiul său Constantin în Orient, care a devenit prietenul arienilor. Eusebiu din Nicome-

dia a fost pus patriarh la Constantinopol, iar patriarhul Atanasie din nou persecutat, împăratul a dezlănțuit o nouă prigonire a ortodoxilor, cu toate protestele ce s'au făcut de către episcopi.

În apus, împăratul Constans a reunit pe toți episcopii în mai multe sinoade, unde l-au apărat pe Atanasie, susținând ortodoxismul. La 353 Constantin ajunge singurul domnitor al imperiului, el convoacă un sinod la *Arelate* (Galia 353) și altul la *Mediolanum* (355). La aceste sinoade se hotărăi iarăși condamnarea lui Atanasie, „apărătorul și reprezentantul de frunte al ortodoxiei”. Toți episcopii cari s'au împotrivit împăratului, au fost depuși și înlocuiți cu arieni.

Patriarhul Atanasie a trebuit să se refugieze în pustie, să trăiască retras, să nu fie aflat de dușmanii credinții ortodoxe.

După moartea lui Constantin (361) arienii s'au desbinat în mai multe partide. În mică măsură persecuțiile au fost continuate sub *Julian Apostatul* și sub *Valens* împăratul arian (365-379).

La suirea pe tron a lui *Teodosiu*, arienii au început să se împutineze tot mai mult, el alungă pe patriarhul arian *Demofil* și-l înlocui cu *Grigorie de Nazianz* (380). La 381 un nou sinod ecumenic a fost convocat la Constantinopol, care întări simbolul credinței dela Nicea.

Dogma divinității Mântuitorului nostru Iisus Christos a fost aparată cu multă virtute creștinească, ea a triumfat, pentrucă Biserica ortodoxă a știut să înfrunte toate relele ce le-au pus ereticii.

Fiul lui Dumnezeu — Mântuitorul Nostru Iisus Christos, capul nevăzut al Sfintei Biserici, va fi pururea alături de Stânta Biserică, El ne-a mărturisit: „Aveți credință, căci eu am biruit lumea“! Credința creștină a ortodoxismului a rămas dealungul veacurilor neatinsă în sufletele atâtor însetați de adevăr și dragoste creștinească. Ea va străluci și mai departe, așa după cum Sfinții Părinți dela Nicea au hotărât... Ceriul și pământul va trece, dar de dogma divinității lui Iisus Christos, nimeni nu se va putea atinge... *căci toți vor cădea...* așa cum s'au stins și arienii...!

Ironia contra Domnului.

A tăgădui este o înaltă plăcere, fiindcă cel ce tăgăduște este convins, că el dă semne de o mare superioritate în gândire și judecată. De aceea ne întâlnim așa de adeseori cu tăgăda încăpățanată în viață.

Dar este un adevăr pe această lume pe care cel mai înverșunat tăgăduitor trebuie să-l admită.

Nimic nu e mai slab și mai șubred decât viața omenească; ajunge o nenorocită împunsătură de ac și toată instituția mare care se cheamă viața omenească se prăbușește în pământ. Și totuși ce nu-și permit oamenii să facă în numele vieții. Cel mai grav păcat pe care-l fac oamenii bizuindu-se pe viață, este ironia contra lui Dumnezeu.

Fiecare răsărit de soare este însoțit de blasfemie și tăgăda contra Domnului. Este nesfârșit de lungă și extrem de bogată, seria muritorilor, cari nici ei singuri nu cred și nici nu lasă pe alții să creadă în Dumnezeu și nu admit, că Domnul stăpânește cerul și pământul.

Din faptul dimineții până seara crește mereu corul celor ce-și bat joc de Dumnezeu ori îl urăsc chiar.

Savanții cu renume mondial gată mai repede cu Domnul, pentru ei pur și simplu nu există Dumnezeu. Reformatorii sociali de mare calibru, elimină pe Dumnezeu din programul lor de a ferici pe oameni. Înbuibați în toate plăcerile pământului au un zâmbet ironic pe buze, când li se pomenește de socoteala pe care vor avea să o dea înaintea Domnului despre faptele lor.

Zdrențoșii nenorociți și năcăjiți abandonează și ei pe Domnul, atribuindu-i Lui toate răspunderile pentru mizeriile lor. Este un fapt, că unii ironizează și îl blastămă pe Domnul și alții îi ascultă cu plăcere.

Ironia pe toate glasurile contra Domnului nu ne interesează azi sub raport teologic ci sub raport cultural. Spunem raport cultural fiindcă azi sunt puse față în față la bătaie cruntă două noțiuni: Dumnezeu și cultura.

Dacă Dumnezeu este ironizat și în colibe și în palate în fața culturii se pleacă toată lumea.

Închinătorii din convingere ori din imitație în fața culturii aduc ca suprem argument pentru atitudinea lor tăcerea Domnului în fața multelor mizerii omenești.

Și e sigur că Dumnezeu nu răspunde celor ce îl ironizează și-l batjocuresc în felul în care ar aștepta ei.

Măreția și puterea fără de margini ale

Calendarul Românilui

pe anul bisect

1932

se află sub tipar și va apare curând.

Domnului nu se pot pogori la mentalitatea viermilor pe cât de mândri, pe atât de neputincioși.

Dar nici nu e nevoie, fiindcă viermii nu pot clătina din loc echilibrul lumii și nu pot mișca nici cât e un fir de păr din legile universului.

Viermii au o singură libertate: să se deie cu capul de peretele care este mai tare, așa că sfârșitul luptei este evident.

Azi se consideră de barbare vremurile în cari pentru ironia ori tăgăda Domnului puteai să ajungi foarte ușor pe rugul fierbinte. Azi se scrie la gazetă și se învață în școale și în cărțile de știință, că nu este Dumnezeu. Și ce e mai mult, tăgăduitorii Domnului se bucură de o deosebită considerație pe când inapoiții cari mai înțeștează mâinile și se roagă cu toată căldura flinței lor Domnului, sunt clasati ca oameni inferiori.

Nu are de a face, că ironizatorii Domnului nu s'au putut scăpa de frica pe care a simțit-o Voltaire față de slugile sale, când conmitonii îl făceau praf pe Domnul.

Nu are de a face că Domnul tace, dar usucă oasele.

Dar ne gândim la imensa răutate și mizerie pe cari o produc în omenime ironizatorii și tăgăduitorii Domnului. Dacă nu poți în numele culturai să arăți că anume pe care ușe sau iereastră l-ai scos afară pe Dumnezeu din lume, atunci ține pentru tine îndoiala cu chipul de adevăr, și nu o trîmbița în lumea largă și nu distruge sufletele tinere, slabe sau rătăcite.

Dacă viața socială este atât de însemnată, în primul rând au răspunderea acei oameni cari nici nu l-au găsit pe Dumnezeu nici nu l-au putut da afară din lume și totuși îl ironizează și îl batjocuresc.

Oh cât de mici și cât de neînsemnați sunt ironizatorii Domnului față de apostolul Pavel, care grăește atât de luminat și convingător:

„Că cele nevizibile ale lui, adecă eterna lui putere și Dumnezeire, să văd lămurit, dela creiarea lumii, înțelegându-se din fapte încât ei sunt fără răspuns.

Deoarece cunoscând pe Dumnezeu, nu l-au mărit ca pe Dumnezeu, nici nu i-au mulțumit, ci s'au făcut deșerți în părerile lor și s'a întunecat inima lor neînțelegătoare, zicând că sunt înțelepte s'au făcut nebuni“ (Romani c. I. v. 20-22).

Câtă iubire, câtă bunăînțelegere și câtă pace între oameni distrug ironizatorii Domnului fără să le poată da ceva în schimb pentru pierderea uriașă decât îndoială, ură și amărăciune.

Oprîți-vă deci îndrăsneți ironizatori ai Domnului fiindcă El, acolo se ivește unde tanfaronada omenească este neputincioasă, El acolo ajută, unde mândra știință omenească este neputincioasă, El acolo se îndură unde făptura omenească se oprește îngrozită de propriile-i păcate.

Dacă vreți să luați gustul amar al vieții moderne, care s'a abătut dela Dumnezeu și se închină numai culturii omenești, atunci încetați cu ironizarea Atotputernicului Dumnezeu și vă plecați lui în numele *supremului adevăr* că cele pământești trebuie să primească binecuvântarea celor cerești, fiindcă altcum tot e searbăd, amar și sec.

Oprîți-vă deșerți ironizatori ai Domnului, fiindcă voi nu puteți face alta nimic decât să sămânați bobii a mii de păcate pe pământ, nefericind lumea pe care Dumnezeu a făcut-o în ciuda tuturor ironiilor și blasfemiilor voastre.

Dr. Ștefan Cioroianu

protopop ort. rom.

Scrutinul voturilor.

Răsfoind Regulamentul cel nou pentru alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive în parohiile, protopopiatele și eparhiile din Patriarhia noastră, între altele m'am oprit la felul cum se va face scrutinul voturilor date pentru alegerea membrilor mireni în adunarea eparhială.

În liniamente generale procedura cea nouă seamănă cu felul cum se făcea scrutinul voturilor până acum, în special însă diferă întru următoarele:

1. Procesul verbal al adunării parohiale electoare, amăsurat dispozițiunei cuprinse în art. 162 al Regulamentului, se încredințează parohului-președinte sau altei persoane de încredere, care se va prezenta personal înaintea delegatului consiliului eparhial pentru depunerea scrutinului, respective pentru prezentarea plicului sigilat cu sigiliul parohiei, în care plic se află procesul verbal, citit, verificat și subscris în fața adunării parohiale electorale de către președinte și membrii biuroului.

Semnificativ este, că până când în trecut trebuia să se aplice pe învălitoare pe lângă sigilul parohiei (al bisericii) și sigilul președintelui sau al vre-unui bărbat de încredere, Regulamentul cel nou vorbește numai de sigilul parohiei. Poate de aceea se mulțumește numai cu acest sigil, ca să nu se dea prilej la abuzuri, cari ușor se pot comite în jurul aplicării sigi-

lului al doilea, care sigil nici nu este oficial și în comunele rurale stă greu la dispoziție.

În cazul, când procesul verbal se încredințează „unei alte persoane de încredere“, aceea de regulă va fi, un mirean, pentru că în cele mai multe comune sau parohii avem un singur preot și dacă el în calitate de paroh-președinte nu este încredințat să se prezinte personal înaintea delegatului dela centrul eparhiei, urmează ca cealaltă persoană de încredere să fie un mirean. Deci bărbații de încredere, cari se vor prezenta la sediul cercului electoral cu procesele verbale pot fi toți preoți, pot fi toți mireni, dar pot să fie parte preoți, parte mireni, după cum vor fi încredințați, respective calitatea lor de preot sau mirean va depinde dela aceea, cum se va desvolta praxa în privința delegării bărbaților de încredere.

2. Art. 163 al Regulamentului celui nou dispune, că despuierea scrutinului are loc sub președinția unui delegat cleric, trimis anume în acest scop de către Consiliul eparhial.

Va să zică comisarul sau după nomenclatura de acum delegatul consiliului eparhial nu poate fi mirean, cum era până acum, ci trebuie să fie cleric.

O singură excepție admite art. 174 și anume dacă în ziua scrutinului până la ora 10 dimineța delegatul eparhial nu se prezintă, spre a prezida despuierea scrutinului, atunci despuierea va avea loc sub președinția preotului din localitate sau a celui mai bătrân dintre membri, care după cum văzurăm mai sus poate fi și mirean.

Cine decide, că oare preotul din localitate sau cel mai bătrân dintre membri are să prezideze, nu se spune. Logic este, ca cei ce s'au prezentat ca persoane de încredere din partea parohiilor pentru depunerea scrutinului să decidă în cauză, căci timp suficient nu este pentru a desemna un alt delegat.

Aliniatul ultim al art. 174 este confuz stilizat, pentru că vorbește de cazul, când însuși delegatul consiliului eparhial este între candidați, dispunându-se ca în un asemenea caz el să se retragă dela conducerea adunării, încredințând conducerea scrutinului celui mai bătrân dintre membrii prezenți. Așa cum este stilizat acest aliniat nu are înțeles, fiindcă delegatul consiliului eparhial în baza art. 163 este cleric și ca atare nu poate fi candidat la alegerile de membri mireni la adunarea eparhială.

Acest aliniat alta vrea să zică și anume, că în cazul când despuierea scrutinului urmează să se facă sub președinția celui mai bătrân

dintre membri, care evident că poate fi mirean și acest mirean figurează între candidați, atunci după cel interesat urmează la președinția scrutinului cel mai bătrân dintre membrii prezenți, fără ca să spună că acela trebuie să fie cleric.

3. Art. 168 vorbește despre totalizarea voturilor din toate parohiile prezentate la scrutin, nu amintește însă nimic despre acele parohii, ai căror parohi sau bărbați de încredere nu s'au prezentat la scrutin.

Că pot obveni asemenea cazuri o știm din trecut, cunoscând în destul anomalia, că bărbatul de încredere nu se prezintă la scrutin, influențând prin ținuta sa rezultatul alegerii acolo, unde sunt mai mulți candidați cu voturile împărțite în mod cam egal.

Incontestabil, că e o nedreptate, ca în urma volniciei sau a slăbiciunii bărbatului de încredere o parohie sau mai multe parohii să fie lipsite de voturile exprimate.

Anomalia aceasta a procedurii de alegere de până acum Regulamentul cel nou nu o alterează, ci o lasă și pe mai departe, ca și când ar avea drepturi câștigate.

Ba ce este mai mult, din aliniatul ultim al art. 167, care zice, că procesele verbale ale adunărilor parohiale, care vor sosi după ora 2 nu se vor mai ține în seamă, se vede, că Regulamentul cel nou susține anomalia, adevărat admite, ca scrutinul să se facă și fără a avea toate procesele verbale electorale din întreg cercul.

După modesta mea părere era la loc, că acolo unde nu se prezintă la vreme voturile din toate parohiile aparținătoare unui cerc de alegere, scrutinul să nu se încheie, ci numai să se constate, că din voturile prezentate câte a întrunit fiecare candidat, lăsându-se deschisă procedura până la sosirea voturilor și din parohiile cari nu s'au prezentat la scrutin.

Într'un astfel de caz delegatul consiliului eparhial ar avea să constate la procesul verbal, că cutare parohii nu s'au prezentat la scrutin prin bărbații lor de încredere. Înaintându-se consiliului eparhial procesele verbale prezentate împreună cu actele lor, ar urma ca consiliul eparhial să reclame rezultatul votărilor și din comunele, ai căror bărbați de încredere nu au adus procesele verbale electorale la sediul scrutinului și după ce au intrat și aceste procese verbale, să se facă scrutinul și asupra acestora, totalizându-se apoi la centrul eparhiei voturile din întreg cuprinsul cercului electoral, pe baza cărei totalizări s'ar proclama de ales cel ce a întrunit cele mai multe voturi.

Dacă nu se va întregi Regulamentul cel nou în felul de mai sus, e dată posibilitatea de

a se face și alegeri neserioase, învețindu-se acelea în urma regulamentului defectuos cu formele legale, ceea ce cred că nu e bine, căci ar însemna lipsirea unor credincioși, respective parohii de dreptul lor atunci când acei credincioși sau parohii își fac datoria față de biserică.

A. Moaca.

Ce este un concordat cu Vaticanul?

de **Isaia Suru.**

2. Scurt istoric al raporturilor dintre Biserică și Stat.

„Dați dar cele ce sunt ale Cesarului Cesarului, iar pre cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu“.
(Mat. 22, 21)

În antichitatea păgână, până cu câteva secole înainte de Christos, era o așa de strânsă legătură între religie, drept și politică, încât se confundau, religia fiind stăpână pe întreg regimul social, stăpână absolută atât în viața privată cât și în viața politică. Statul nu era decât o comunitate religioasă¹⁾. Dar încă înainte de venirea Mântuitorului, încep slabe tendințe de independență — dacă putem să le numim așa — iar cu venirea Lui, religia e deosebită de guvernământ, Biserica de Stat. Însuși Mântuitorul ne indică această deosebire, independența și autonomia amândorora în domeniul lor propriu. De altfel aceste îndreptări foarte justificate prin caracterul distinct atât al Bisericii cât și al Statului nu numai că nu exclud relațiunile lor reciproce, a căror necesitate am văzut-o în cele de până acum, ci pînă contra, le reclamă²⁾.

Deci chestiunea raporturilor propriu zise dintre Biserică și Stat ia naștere odată cu creștinismul.

În primele patru veacuri de creștinism situația creștinilor față de statul roman a trecut prin trei faze principale³⁾: 1. până la 96 d. Ch. o existență necunoscută oficialmente; 2. până la 211 d. Ch. faza represiunii legale și 3. până la 396 în care timp creștinii erau când favorizați când nu, până la adoptarea definitivă a creștinismului ca religie de Stat de către Teodosie. Prin acest act istoric începe raportul propriu zis între Biserică și Stat. Timpul până la 396 este timpul luptei dintre creștinism și păgânism din care creștinismul a eșit învingător

deplin la 396, prima luptă victorioasă fiind edictul dela Milan (313).

De atunci și până astăzi raportul dintre Biserică și Stat a trecut prin diferite faze. „Precum individual se întâmplă ca la unii oameni să predomine spiritul asupra corpului iar la alții din contră impulsunile corpului asupra spiritului iar la alții să existe o independență, o precumpănire între aceste două elemente⁴⁾“, tot așa au fost și raporturile dintre Biserică și Stat, negreșit că aceste raporturi au fost și rezultatele împrejurărilor de diferite naturi, a unor procese istorice foarte mari. De aceea, altele au fost notele caracteristice ale raporturilor dintre Biserică și Stat în Apus, și alta a fost atributul esențial al raportului dintre Biserică și Stat în Orient, leagănul creștinismului.

În apus, creștinismul, cu centrul de viață creștină în Roma, moștenind spiritul roman, practic, îngust dar foarte statornic, un spirit de unitate cu tendințe de monarhie absolută și universală grație atât împrejurărilor cât și diplomație papale ce cu dibăcie a știut să profite de ele, în secolul al IX-lea deja și-a afirmat o supremație pe teren spiritual față de biserică creștină din orient și cu timpul și pe terenul puterii temporale, față de Stat, înființând astfel în locul Romei imperiale — Roma pontificală. Afirmarea superiorității puterii spirituale și pe teren temporal devine categorică începând cu a doua jumătate a secolului XI (Grigore VII), ajunge apogeul în secolul al XIII (Inocențiu III 1204) și continuă până în secolul al XIV-lea (Bonifaciu al VIII-lea) pentru ca de acolo să cadă așa de puternic, încât de atunci merau în descreștere, să ajungă ca în secolul al XIX-lea să-i fie îngropată pentru totdeauna și ultimele rămășițe ale gloriei pontificale pe teren temporan.

(Urmează)

Poșta Consiliului Eparhial.

Răspuns la o scrisoare. Nu ne surprinde, că s'a răspândit printre preoții noștri știrea falsă și tendențioasă, că retribuțiunile lor dela stat pe lunile Aprilie și Mai a. c. s'ar fi ridicat dela Administrația financiară, și că nu li-se distribuie dela centru, dar ne miră, că s'au putut afla câțiva preoți, cari să dea crezământ acestei minciuni sfruntate, care se colpotează cu anumite scopuri.

1) F. Coulanges o. c. p. 453, 454.

2) Milaș o. c. p. 573.

3) Von Wietersheim citat de H. Doucet, după D. I. Sireteanu Rap. dintre Bis. și Stat pag. 17.

4) V. Pocitan compend. de Dr. Bis. pag. 340.

ȘTIRI

Hirotonire. Preasfințitul nostru Episcop a binevoit a hirotoni, în zilele de 13 și 14 Octomvrie 1931, pe *Constatin Dănescu* intru preot al parohiei din *Scăiuș*.

Ziua nașterii Majestății Sale Regelui Carol II. Vineri în 16 luna curentă a fost a 38-a aniversare, a M. Sale Regelui nostru Carol II. În biserica noastră catedrală s'a făcut Doxologie, în prezența tuturor autorităților din oraș. După serviciul religios a urmat defilarea trupelor din oraș.

Sfântul Sinod și-a redeschis ședințele Joi în 15 luna curentă. Intre problemele mai importante puse în desbatere, este problema învățământului teologic. Principiul de bază este că Biserica trebuie să aibe cea mai largă libertate la pregătirea clerului său. Im primile ședințe s'au și forma. două comisii pentru această cauză. Deasemenea s'a discutat despre greutatea în care trăesc slujitorii Bisericii, prin neplata la timp a salariilor, făcându-se asupra acestora și o nouă reducere de 12%. S'a și constituit și trimis o delegație care să intervină la minister.

† **Atanasie Mironescu**, fost „mitropolit primat al României, arhiepiscop al Bucureștilor și exarh al Plaiurilor” a adormit în Domnul în modesta sa chilie dela mănăstirea Cernica.

Dumnezeu să l învrednicească de pacea cerească!

Parastas. Împlinindu-se Miercuri în 14 Octomvrie a. c. — la sărbătoarea Cuvioasei Paraschiva un an dela moartea fericitului Arhiereu, Dr. Filaret Musta, în biserica catedrală din Caransebeș s'a oficiat parastas pentru odihna intru pace a sufletului celui adormit. La groapă s'a săvârșit apoi un mic serviciu.

Pe seama locului de închinare „Piatra Scrisă” au mai donat: Petrică Drăghici din București 30 lei, Ioan Andraș 17 lei, învățătorul Ion Nedin din Dobrogea 10 lei, învățătorul George Suciu din Ungheni 10 lei, Livia Ivan din Șemlac 40 lei, Iancu Palase și soții 20 lei, Petru Vedrilă și Ioan Voin din Almăj 45 lei. Total 172 lei, care sumă s'a primit cu mulțumită.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

Nr. 59/1931 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Graniței din Caransebeș, contra urmăritului Ștefan Urban (căs. cu Sporia Eva) din Sasca-Montană, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146, 147 din legea LX din 1881, asupra 1/4 părți din imobilul înscris în c. f. a comunei Caransebeșul-nou (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) No. coalei c. f. 256 sub A-1 No. top. 956 arătură la păraul Eger 1334 stp. cu prețul de strigare 2325 lei; pentru încasarea creanței de 7800 lei, capital, interese 13, 1/2%, dela 22 Februarie 1927, spese de proces și de executare de 1886 lei, fixate până acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **13 Noembrie 1931, ora 12** la casa comunală a comunei Caransebeșul-nou.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic decât prețul strigării (Legea din 11 Iulie 1930).

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori se depoziteze la delegatul Judecătoresc drept garanție 10%, din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să prodeie aceluiași delegat chitanța de depositarea judecătorească prealabilă a garanției și se semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881 art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește aceasta îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și numai poate lua parte la licitația care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 14 Ianuarie 1931.

Leo Pető ss.

judecător

I. Ianoșiu ss.

aj. dir. cf.

Pentru conformitate:

D. Lazarel

dir. cf.

Judecătoria rurală Teregova secția c. f.

Nr. 1565/1931 c. f.

Extras din publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Craina din Teregova contra urmăriților Nicolae Jurescu și Petria Stolojescu la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881, asupra imobilelor înscrise în c. f. a comunei Cuptoarea din circumscripția judecatoriei Teregova la pag. Nr. 60-62, 544 și 106 proprietatea urmăriților Petria Stolojescu și Nicolae Jurescu și anume: la pag. 60-62 5/9 a parte din imobilele: Loc de casă de 300 stp. în valoare de 3000 lei, Nr. top. 116 Seliștie ar. cl. I de 800 stp. în val. de 1500 lei, Nr. top. 49 Seliștie grăd. de 325. cl. în val. de 1000 lei, Nr. top. 106 Oberșia Svini ar stp III de 750 stp. în val. de 1500 lei, la pag. 544 6/9-a parte din imobilul: Nr. top. 205 Petolia gr. de 700 stp. în val. de 2500 lei, la pag. 106 întregi imobilele: Nr. top. 417 Ogașu Draghiniac ar. cl. II de 800 stp. în val. de 1500 lei Nr. top. 536 Șestu Draghiniac ar. cl. III. de 500 stp. în val. de 1000 lei, Nr. top. 163 Șestu Draghiniac fân. cl. II. de 1100 stp. în val. de 1000 lei, fără Nr. top. Șestu Bucetini fân. cl. III. de 1 jug. în val. de 1500 lei.

Pentru încasarea creanței de 11150 lei capital, interese de 15% dela 20 Nov. 1930, până la 1 Aprilie 1931 și 10% până la achitare spese de proces și de executare de 2139 lei, fixate până acum, spese de 748 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Prețul de strigare se stabilește conform § 7 din legea publicată în Mon. Of. 152/1930, valoarea imobilelor scăzută cu 25%.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **14 Noembrie 1931 ora 14 la casa comunală a comunei Cuptoarea.**

În baza § 150 legea LX din anul 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării, și cel fixat în § 6 din legea sus arătată.

2. Cei care voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar și să semneze condițiunile de licitație.

3. Fiscul cât și creditorii ipotecari și cei privilegiați nu sunt datori să depună garanție în calitate de licitanți.

Publicațiunea prezentă se va comunica interesaiilor. Teregova la 10 August 1931.

ss. **A. Comoroșan** jud. **Ioan Bica** dir. de cf.
Pentru conformitate **Ioan Bica** dir. de cf.

Judecătoria rurală Teregova inst. c. f.

Nr. 1566/1931 c. f.

Extras din publicațiune de licitație cu condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Craina din Teregova contra urmăriților Iosif Șandru și Marta Șandru din Mehadica la cererea urmăritoarei judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881 asupra imobilelor înscrise în c. f. a comunei Mehadica din circumscripția judecătorei Teregova Nr. pag. 706, 1473, 1506 și 1740 și anume: La pag. 706 3/5-a parte din imobilele: loc de casă de 131 stp. în val. de 5000 lei, Nr. top. 1031 Valea Paului ar. cl. I de 1 jug. 200 stp. în val. de 3000 lei, Nr. top. 1528 Valea Cațelei fân. cl. II de 1500 stp. în val. de 800 lei, Nr. top. 184 Valea Paului grăd. de 705 stp. în val. de 500 lei, Nr. top. 264 Valea Die grăd. de 1260 stp. în val. de 1000 lei, Nr. top. 1628 Cracu Gurgului fân. cl. III de 400 stp. în val. de 300 lei, Nr. top. 1712 Covei fân. cl. III de 1200 stp. în val. de 400 lei, fără Nr. top. Valea Cațelei fân. cl. II de 600 stp. în val. de 200 lei. La pag. 1473 întreg imobilul Nr. top. 184 Valea Paului grăd. de 705 stp. în val. de 1500 lei. La pag. 1506 întregi imobilele: Nr. top. 1712 Covei fân. cl. III de 1200 stp. în val. de 700 lei, fără Nr. top. Covei fân. cl. III de 400 stp. în val. de 300 lei, Nr. top. 264 Valea Die grăd. de 1260 stp. în val. de 800 lei. La pag. 1740 întreg imobilul Nr. top. 1527 Valea Cațelei fân. cl. II de 1 jug. 900 stp. în val. de 4000 lei.

Pentru incasarea creanței de 38310 lei capital interese de 15% dela 20 Decembrie 1930 până la 1 Aprilie 1931 după suma de 20.000 lei și 15% începând dela 10 Decembrie 1930 până la 1 Aprilie 1931 după suma de 18.310 lei și 10% dela 1 Aprilie 1931 după 38.310 lei capital și 4274 spese și 948 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Prețul de strigare se stabilește conform § 6 din legea peubl. în Monit. Of. Nr. 152/1930 la valoarea parcelelor sus arătate redus cu 25%.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **17 Noembrie 1931, ora 10 la casa comunală a comunei Mehadica.**

În baza art. 150 legea LX din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de două treimi de prețul strigării și cel arătat în § 7 din sus zisa Legc.

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar și să semneze condițiunile de licitație.

3. Fiscul cât și creditorii ipotecari și privilegiați nu sunt datori să depună garanție în calitate de licitanți, la licitația imobilelor grevate cu drept de ipotecă în favoarea lor.

Publicațiunea prezenta se va comunica interesaiilor. Teregova, la 10 August 1931.

A. Comoroșan m. p.
judecător

I. Bica m. p.
director de cf.

pt. conf. **I. Bica** director de cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

No. 377/1931 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăriitorul Ioan Trulea din Caransebeș contra urmăriitorului Rădoi Gavrilă cojocar din Caransebeș, la cererea urmăriitorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146, 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Caransebeș (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) Nr. coalei cf. 993 sub A. I. 3-4 No. top. 2258/1 fânaț pe Sebeș 637 stp. No. top. 2259/1 arătură pe Sebeș 1287 stp. cu prețul de strigare 9375 lei.

Pentru incasarea creanței de 6.000 lei, cap. interese de 12% dela 10 Mai 1928, spese de proces și de executare de 1.285 lei, fixate până acum, spese de 5.00 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixază termen pentru ținerea licitațiunii pe **ziua de 9 Decemvrie 1931, ora 9 a. m. în localul oficial al c. f.**

În baza § 150 legea LX. din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 6 al legii din 10 Iulie 1930).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție de 15% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat de art. LX 1881, ori să predea aceluiași delegat chitanța de depozitare Judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitațiune, (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881 art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult cei care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este eator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la același procent al prețului oferit. Dacă nu înoeplinește aceste îndatoriri nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitația care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 16 Februarie 1931.

Leo Pető mp.
judecător.

Ioan Ianoșiu mp. aj. dir. cf.

pt. conf. **D. Lazarel** dir. c. f.